

Nekad se nije igralo za novac, bili smo sretni kada bismo dobili piće i hranu

Uoči 50. finala malonogometnog turnira Kutija šibica odigrat će se revijalna utakmica "Dva kapetana" u spomen na pokojne Zlatka Cicu Kranjčara i Duška Popovskog, koji su osamdesetih obilježili ovaj turnir, a zajedno su ga i osvojili 1981. igrajući za Contru

Damir Mrvec

Sjajnu revijalnu utakmicu gledat će danas publika na malonogometnom turniru Kutija šibica. Za 50. izdanje ovog turnira, posljednjeg dana Kutije šibica gledat ćemo jednu posebnu priču. Naime, u revijalnoj utakmici pod nazivom "Dva kapetana", koja je posvećena dvojici sportskih velikana – Cici Kranjčaru te Dušku Popovskom – okupit će neka od najvećih imena velikog i malog nogometa.

I Ćiro dolazi na finalni dan

– Htjela sam za 50. Kutiju napraviti nešto posebno, nešto što do sada nije bilo. U razgovoru s Krešimirovom Čivragom, igračem koji je osvojio najviše prih mješta na turniru, došla sam na ideju da organiziram revijalnu utakmicu u spomen dva velika igrača, nažalost, oba preminula, Cico Kranjčaru i Dušku Popovskog. Nije bilo problema s odazivom igrača, svih su pristali bez ikakvih nagovaranja. No pripremamo još dva velika iznenadenja. Na finalni dan doći će legendarni Ćiro Blažević i Zvonimir Boban – rekla je Dijana Muhović, voditeljica Kutije šibica i osnivačica ženskog turnira.

Tim Cico nosi ime legende Cice Kranjčara, koji je bio prvi kapetan hrvatske nogometne reprezentacije te osvajač Kutije šibica. Za ovaj će tim zaigrati, između ostalih, Marko Mlinarić, Stjepan Deverić, Mladen Munjaković, Milivoj Bračun, Niko Kranjčar, Dario Šimić, Silvio Marić, Dalibor Poldručić, Antonije Franja, Hrvoje Štok, Alen Peternac, Mirel Ibrahimović i Stipe Brnas. Tim Pop posvećen je Dušku Popovskom koji je bio prvi kapetan

ZLATKO KRANJIČAR Na Dobrom dolu, na njegovoj zgradi, osvanuo je mural posvećen nogometnom virtuozu i legendi zagrebačkog velikog i malog nogometa

hrvatske malonogometne reprezentacije te višestruki osvajač Kutije šibica. U ovom će timu igrati i Mario Švigr, Pavao Sudy, Stjepan Pavlić, Josip Palić, Damir Katović, Nenad Bičak, Robert Grdović, Tomislav Gričar, Adrian Šemper, Edo Derviščaušević i Krešimir Čivrag te još neka zvjezdana imena.

Zlatko Kranjčar nastupio je na desetak Kutija, ali samo je jed-

nom igrao u finalu i osvojio turnir. Bilo je to 1981. godine kada je igrao za Contru.

– Taj trofej mi je posebno drag, a ta medalja ima posebnu mjesto u vitrini. Obožavao sam igrati mali nogomet. Kad sam postao profesionalac velikog nogometa, uvek bih se dodatno motivirao kada bi igrao protiv haklera. U moje vrijeme haklera je bilo u

velikom broju, svaki zagrebački kvart imao je po nekoliko dobrih – govorio je Cico Kranjčar.

Duško Popovski nije napravio ni približno veliku karijeru u velikom nogometu kao Cico Kranjčar, ali je zato napravio veliku karijeru u malom nogometu. Osamdesetih godina bio je jedan od ponajboljih igrača Kutije šibica. Uostalom, trofeji sve govore

– bio je prvi šest puta – triput s Uspinjačom, jednom s Controm, Charliejem i Termotehnem Šela. Ima još dva druga (Kontra i Uspinjača) i dva treća mesta (Uspinjača i Dvojka).

– Kutiju sam počeo igrati kao klinac, sa 16 godina. Mislim da je to bilo 1972. godine, kada sam igrao za kvartovsku momčad Big Ben. U to vrijeme to je bio jedan do najpopularnijih diskoklubova u Zagrebu. Kao klinac svake godine išao sam gledati turnir, divio sam se Rukljaču i Narseteu – rekao je jednom prilikom Popovski.

Za naslov 11 utakmica

Kada su ga pitali koja mu je najdraža momčad za koju je igrao, odmah je ispalio – Contra.

– Lijevo je igrao Kranjčar, desno Mlinarić, naprijed Dumbović i Mlinarić, a ja otvara. Tada se Kutija nije igrala za novac, već za guš i dokazivanje pred zagrebačkim gledateljima. U to vrijeme bili smo sretni kada bi nam neki sponsor osigurao hranu i piće. Ako bi još netko dobio tenisice, to bi bio luksuz – istaknuo je Popovski.

Svi će reći kako je Uspinjača jedna od najboljih momčadi svih vremena na Kutiji?

– E, to su bila vremena. Duša momčadi bio je Sudy, a tu su još bila braća Zajmi, Adem i Burim. U to vrijeme bili smo i neslužbeni prvaci Europe, osvajali smo turnire po Austriji, Italiji, Nizozemskoj. Nikad neću zaboraviti kada smo u Italiji pobijedili njihove pravke s 11:3. S Uspinjačom sam osvojio Kutiju 1985. godine kada je na turniru igralo do sada rekordnih 648 momčadi. Za prvo mjesto trebalo je odigrati ni manje ni više nego 11 utakmica. A finale se igralo u Ledenoj dvorani pred 10.000 gledatelja – zaključio je Popovski koji je kao najdražu pobjedu na Kutiji izdvojio onu kada je Contra u finalu 1981. godine pobijedila Tiffany s 2:0.